

Mc 2, 13-17 – Eten met Jezus
Votum/groet; Ps 98: 1, 4; gebed; WK 283 + begin kidsclub; lezen Mc 2, 1-17; kidsmoment; preek; LB 531; kids terug + GK 160; doop + Wonderlijk (Sela); gebed; leefregel met Rom 12, 9-21; collecte; LB 886; zegen
Bergschenhoek 11.2.2024 / Leiden 18.1.2024 / Berkel 14.4.2024

Kindermoment **dia**

Wie van jullie is er wel eens ziek? Als je ziek bent, hoe kun je dan weer beter worden? Misschien is er een dokter nodig. Waarom eigenlijk?

Stel je voor: je bent helemaal gezond en je gaat toch naar de dokter. Wat zou je daarvan vinden? Heel raar is dat. Hallo dokter, ik kom hier wel maar ik ben helemaal niet ziek... Die dokter zegt: Ga maar even weg, er zijn zieken hier en die moet ik helpen. Naar de dokter ga je alleen als je ziek bent. Alleen zieke mensen hebben een dokter nodig.

Jezus zei dat ook. Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, alleen zieke. Weet je misschien wie Jezus bedoelde? Kon je aan de tollenaar Levi zien dat hij ziek was? Ik denk het niet. Maar toch ziek – ziek van binnen, een hart vol zonde. En dat wil Jezus beter maken. Hoe zou Jezus dat kunnen doen?

Een ongemakkelijk feest... **dia**

Wat een feest moet dat zijn geweest. Een huis vol foute feestgangers. In de ogen van toen dan. Tollenaars, zondaars. Mensen van wie je vol afkeuring weg draaide.

Stel je voor vandaag zo'n feest. Een huis vol criminelen, mensen met een strafblad. Kijk, daar loopt hij die zich schuldig heeft gemaakt aan grensoverschrijdend gedrag. Daar loopt iemand die miljoenen heeft verdiend over de rug van anderen heen. En daar, is dat niet die bekende drugs crimineel? Wil jij daar zijn? Heel ongemakkelijk. Misschien wil je wel meteen weg.

Maar Jezus, de zoon van God, Gods evenbeeld, kiest bewust voor dit gezelschap. Hij feest lekker mee. Een hapje hier, een drankje daar, een gesprek, helemaal in zijn element. Alles aan Hem straalt uit: Hier wil Ik zijn. Wat heeft het ons te zeggen vandaag?

Jezus ziet je zitten **dia**

Jezus is op weg. Een grote groep mensen loopt achter Hem aan. Even hiervoor was Hij in Kafarnaüm, in een huis, en daar zette Hij een verlamde man overeind. Iedereen was diep onder de indruk. Hier is God aan het werk! Ze zijn allemaal benieuwd naar wat Jezus nog meer gaat doen.

In het voorbijgaan ziet Jezus Levi zitten. De tollenaar in zijn tolhuisje, zoiets denk ik. Tollenaar... Iemand die belasting in de naam van de koning. Prima natuurlijk. Maar een tollenaar wilde zichzelf verrijken, hij vroeg altijd veel te veel. Een uitzuiger dus, een parasiet. Hoeveel van die mensen daar zullen met hem te maken hebben gehad: dat ze een veel te hoge belasting moesten betalen, terwijl ze zelf al moesten rondkomen van een bescheiden loon... Zo'n man dus – gauw weggijken, negeren.

Jezus niet. Hij ziet Levi – zo staat het er. Zien is meer dan opmerken, je oog over iemand laten glijden. Zien is aankijken, contact zoeken. Jou moet ik hebben... In dit geval: letterlijk. *Volg Mij*, zegt Jezus tegen Levi. Zomaar out of the blue. Volg Mij, ja jij, jou moet ik hebben. Kom in mij nabijheid, ga met Mij mee.

Wat hield dat in? Nou, om te beginnen: aansluiten bij die grote groep mensen, één van hen zijn. Dat zal al iets zijn geweest. Hoe zullen de mensen Levi hebben ontvangen in hun groep? Een warm welkom – ik vraag het mij af. En Levi zelf – hoe zal hij zich tussen de mensen hebben bewogen – vooraan, in het middelpunt? Vast niet.

Volgen is vooral: in Jezus' nabijheid komen, er één worden van Hem. Zeggen: u bent mijn Heer, vanaf nu blijf ik bij U. Hoe zal dat voor de mensen zijn geweest? Iemand volgen – dat gebeurde vaker. Een leerling volgde zijn rabbi. En hier zegt Jezus dus: Ik wil dat jij, Levi, tollenaar, mijn leerling wordt, en dat je gaat horen bij mijn groep trouwe vrienden. Gaat dat zomaar?

Even hiervoor was er die genezing. *Iedereen stond versteld en loofde God*, vertelde Marcus. Hier is God aan het werk! Zouden ze het ook hiervan hebben gezegd? Ik lees er niks over.

Het zegt iets over Jezus. De man die je ziet zitten. Midden in je werkelijkheid, in je leven, misschien net als Levi out of the blue. In je verlorenheid ook – kijk daar zit je bij het huisje van je kwaad. Met je gebarsten leven, lelijk en ontsierd. Daar ziet Jezus jou. Daar spreekt Hij je aan. Daar zegt Hij: Ik wil dat jij er één wordt van Mij, volg Mij. Denk nooit: ik

ben te min. Nee, Hij ziet jou zitten. En wat je ook niet moet doen: voor Hem wegduiken. Laat je door Jezus aanspreken. En laat het binnen komen: Jezus ziet mij zitten, meer nog: Jezus ziet het met mij zitten.

Hij gaat met je feest vieren **dia**

Wat doet Levi? Marcus vertelt: *'Levi stond op en volgde Hem'*. Niet: mag ik er een nachtje over slapen, moet het nu? Nee, meteen. En hij liet alles achter. Dat hele zaakje van hem, de volgepakte kluis. Raar hè. Wie doet dat nou, zomaar op afroep zo'n rijk en welvarend leven opgeven? Je hebt alles wat je hartje begeert. Gooi je dat zomaar weg? Maar ja, weten wij wat er onder Levi's harnas van hardheid zat? De leegte die er misschien was, een hunkering naar liefde, een honger naar verandering?

En Levi is me daar een partij blij. Ik ga een groot feest geven. Iedereen mag delen in mijn blijdschap. Levi nodigt al zijn vrienden en collega's uit. In zijn geval betekent dat dus: tollenaars, zondaars, mensen die als crimineel werden gezien, foute gasten, nare mensen. En ze komen graag. Niemand zegt: joh, echt niet, die Jezus is mij veel te heilig. Ze komen, want, zegt Marcus, *velen van hen volgden Hem*. Apart, vind je niet? Veel tollenaars en zondaars bij Jezus. Kennelijk was er iets dat hen in Jezus aantrok – hé, deze man is anders, geen oordeel bij Hem, geen uitsluiting, iemand die mij kent en toch liefheeft...

En ook al apart: Levi breekt dus niet met zijn oude vrienden. Met jullie wil ik niks meer te maken hebben. Ze mogen allemaal komen. En Jezus maakt daar geen probleem van. Levi nodigt ook Hem uit, en Jezus zegt niet: Ik wil wel komen, maar dan moeten die vrienden van jou thuis blijven. Jezus neemt de uitnodiging aan. Komt met al zijn leerlingen. Beweegt zich moeiteloos tussen de gasten. Eet van het buffet, drinkt een lekker glaasje wijn, praat en lacht met de aanwezigen.

Eten in de Bijbel is altijd meer dan een hapje doen. Samen eten dat is samen je verbondenheid markeren. Wij horen bij elkaar. Wij zijn elkaars vrienden. Dat is wat Jezus hier doet. En bij Jezus komt er iets bij. Hij laat zien: Zo is dus Gods koninkrijk, zijn nieuwe wereld. De Messias, aan tafel met tollenaars, tussen de zondaars in. En dan lekker feest vieren!

Zo is Jezus. Jezus ten voeten uit. Hier draait het allemaal om in zijn koninkrijk. Ik ga feestvieren met mensen wie ze ook zijn, wat ze ook gedaan hebben. Ik vier met hen een

feest van genade. Overvloedige genade. Foute mensen? Zondaars om bij weg te blijven? Voor mij niet. Mensen bij wie ik wil zijn. Met wie ik samen blij wil zijn en genieten van elkaars aanwezigheid.

Ga in op zijn uitnodiging **dia**

Nou, en dat wordt niet gepruimd door de farizeese Schriftgeleerden. Zij gaan niet mee naar binnen, nooit een keer. Ze volgden Jezus al kritisch. Met argusogen zagen ze hoe Jezus die verlamde man liet lopen. Hij vergeeft zonden – waar haalt Hij het recht vandaan? Maar dit is next level. Tollenaars waren niet alleen verachtelijk. Tollenaars waren overtreders van Gods wet. Niet welkom in de synagoge. Als je met hen ging eten, dan werd je zelf onrein. En dan mocht je niet in Gods nabijheid zijn. Wie met pek omgaat, wordt ermee besmet. *Eet Hij met tollenaars en zondaars?*, vragen ze daarom aan Jezus' leerlingen. Dat kan toch niet! En dat moet dan Messias zijn, de verlosser van God!

En laten we nou niet meteen in de reflex gaan: o, daar heb je ze weer, die schijnheilige farizeeën. Ze hadden een punt. Het waren trouwe volgelingen van God. Ze hadden eerbied voor de wet. Ze leidden een voorbeeldig leven. Eigenlijk lijken ze best veel op mensen als wij, trouw aan God, trouw aan de kerk... Mensen die serieus werk maken van God.

Jezus hoort het, en reageert. *'Gezonde mensen hebben geen dokter nodig, maar zieken wel; Ik ben niet gekomen om rechtvaardigen te roepen, maar zondaars'*. Jezus bagatelliseert dus niet. Och, valt wel mee. Nee, zegt Hij, deze mensen, zondaars. Absoluut. Maar ze zijn ziek. Ze hebben een dokter nodig. Ik ben hun dokter, en genees hen met liefde en genade.

Je zou zeggen: Jezus slaat de deur dicht voor de farizeese Schriftgeleerden. Weg jullie. Maar zeker niet. Inderdaad, jullie zijn het, de rechtvaardigen. Respect! Maar kijk eens in de spiegel. Hoe zie jij jezelf? Zie jij jezelf als een gezond, rechtvaardig mens? Of ben jij eigenlijk zelf ook een 'Levi'? Heb jij Gods genade soms niet nodig?

Jezus wijst niet af, Hij nodigt uit. Zie onder ogen dat je zelf ook een zondaar bent, en totaal afhankelijk van Gods genade. Stop met bouwen op je eigen geestelijke gezondheid, alsof jij Gods genade niet nodig hebt. Kom erbij, vier samen met de mensen hier het feest van genade. Laat Mij ook jouw dokter zijn!

Denk eens mee. Hoe komen we hier? Hoe zie jij jezelf? Durf je eerlijk te zijn? Ik heb zelf ook genade nodig, net zo veel als Levi en zijn vrienden. Ik ben net zo ziek als zij. Ik ben niet zo ziek als willekeurig welk mens ook, wat hij of zij heeft gedaan of op zijn of haar kerfstok heeft. Ook ik, een zondaar, een ziek mens, totaal afhankelijk van Jezus' liefde en genade. En ga je in op Jezus' uitnodiging: Kom, ik wil jouw dokter zijn, ik genees jou, vier samen met Mij het feest van genade.

Welkom thuis **dia**

Over één groep heb ik het nog niet gehad: de discipelen. Hoe was het voor hen, dat feest? Ook zij, trouw aan God, Hem willen gehoorzamen. En dan dit. Misschien dachten zij ook wel: wat doe ik hier, ik hoor hier niet!

Maar Jezus neemt hen mee. Kijk, zo ziet Gods koninkrijk eruit. Hier sta Ik voor. Neem het mee. Als jullie bij Mij willen horen, dan hoort daarbij dat je wilt staan voor hetzelfde. Dat betekent het om Jezus te volgen. Staan voor hetzelfde als waar Jezus voor stond.

Hoe dan? Nou, om te beginnen: weet je zelf 'ziek'. Wij zijn een ziekenhuis vol met zondaren. Zo zitten we hier. Allemaal ziek. Net als iedereen. Niks gezonder dan wie ook. Wij zijn niet de verplegers, wij zijn de patiënten. Er is maar één dokter, en dat is Jezus. Onze basis, waar we het allemaal van moeten hebben is: Jezus' ongelofelijke genade. Hij die ons geneest met liefde. Zonder Jezus' liefde gaan we dood.

En vandaar uit naast Jezus gaan staan. Dat spreekt helemaal niet vanzelf. Kijk om je heen: onze cancelcultuur, mensen wegzetten, veroordelen, keihard afbranden, los gaan op X. Het is de normaalste zaak van de wereld. Kan het ook anders?

Een tijd geleden alweer was er in het nieuws dat Benno L. zou komen wonen in Leiden. Benno L. was zwemleraar en veroordeeld geweest voor ontucht met tientallen kinderen. En hij zou gaan wonen in Leiden, bij ons in de straat. Iedereen op z'n achterste benen. Protest, demonstraties. Toen was er een predikant, Rikko Voorberg, en hij postte op Facebook: Benno L, welkom in onze straat. Symbolisch bedoeld. Maar toch: ik pak het anders aan, omdat ik wil staan waar Jezus voor staat.

Wel heftig. Het kan ook wat dichterbij. Jullie jongeren op je opleiding – die klasgenoot, super irritant, dat meisje met haar flirterige gedrag, die jongen die jij niet mag. Of jullie jongens en meisjes, dat meisje altijd stil in de hoek, beetje raar en apart. Of jij, die klant

met z'n geklaag. Die leerling die je het bloed onder de nagels vandaan haalt. Die collega met haar negatieve inbreng. Dat gemeentelid dat altijd iets heeft aan te merken of waarop jij altijd iets hebt aan te merken. Wat zeg je, wat denk je? Zij ziek, ik gezond? Of: ik, net zo ziek als zij.

En dat je ze erbij trekt. De hand reikt. Ja, zelfs die misdadiger, die uitzuiger, de Matthijssen van Nieuwkerk, Ali B's, de Marco Borsato's, iedereen die wordt gecancelled – nee, we bagatelliseren niks. Maar toch, we laten hen liefde van Jezus voelen: ik ben als jij, en ik heb Jezus ook nodig, liefde, genade. Ik las laatste een artikel van de huidige theoloog des vaderlands, Kees van Ekris. Deze wereld heeft tederheid nodig, zei hij. Mooi gezegd. Tederheid.

Zo kan het dus. Staan waar Jezus voor stond. Wij samen, een ziekenhuis vol zondaren. Zo reiken we elkaar de hand, zo reiken we de ander de hand. Dat tegendraadse, maar o zo broodnodige geluid in onze harde, gepolariseerde wereld. Welkom, welkom thuis.

Amen